

Υπόθεση T-291/01

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH κ.λπ.
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προσφυγή άνευ αντικειμένου —
Κατάργηση της δίκης — Διακανονισμός των δικαστικών εξόδων»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πρώτο πενταμελές τμήμα) της 27ης Νοεμ-
βρίου 2002 II - 5035

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Προσφυγή κατά παραλείψεως — Εξάλειψη της παραλείψεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Δεν υφίσταται πλέον το αντικείμενο της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης
(Άρθρα 87 ΕΚ, 88 ΕΚ και 232 ΕΚ)*

2. Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Κατάργηση της δίκης ενόψει απόφασης της Επιτροπής που μεσολάβησε μετά την άσκηση προσφυγής κατά παραλείψεως — Απόφαση που εκδόθηκε εντός εύλογης προθεσμίας — Ανάληψη εκ μέρους κάθε διαδίκου των δικαστικών του εξόδων
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 87 § 6)

1. Όταν η Επιτροπή, εκδίδοντας απόφαση διαπιστώνουσα ότι ορισμένες φοροαπαλλαγές δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, λαμβάνει θέση, κατά την έννοια του άρθρου 232, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, μετά την άσκηση προσφυγής κατά παραλείψεως, με την οποία ζητείτο να κριθεί ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 232 ΕΚ καθόσον παρέλειψε να εξετάσει αίτηση περί κινήσεως διαδικασίας εξετάσεως κρατικών ενισχύσεων βάσει των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ ενόψει αυτών των απαλλαγών και να λάβει απόφαση εντός προθεσμία δύο μηνών, η εν λόγω προσφυγή στερείται αντικειμένου και επομένως η δίκη καταργείται.
2. Σε περίπτωση που η προσφυγή κατά παραλείψεως καθίσταται άνευ αντικειμένου και η δίκη καταργείται, δεδομένου ότι μετά την άσκηση της προσφυγής η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση αποκλείοντας τη διαπίστωση παραλείψεως το γεγονός ότι αυτή η απόφαση εκδόθηκε εντός εύλογης προθεσμίας, λαμβανομένης υπόψη της πολυπλοκότητας του υπό κρίση ζητήματος, δικαιολογεί την απόφαση εκ μέρους του Πρωτοδικείου και στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που του απονέμει το άρθρο 87, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(βλ. σκέψεις 1, 5-6, 11-12)

(βλ. σκέψεις 13, 15-18)